

[Wilhelm]

hvor det efter min bedømmelse gør en forskel. Når justitsministeriet kunne komme til den – jeg tror for alle i boligudvalget overraskende – konklusion, at det at gøre offentlig støtte til byforbedring afhængig af, at lejeforhøjelserne, når byggeforbedringen var tilbagebetalt, ikke skulle gå i private lommer, men skulle gå i en boligfond, kunne kaldes ekspropriation, så kan jeg godt love ministeren, at justitsministeriet i endnu højere grad vil komme til den konklusion, når ministerens byforbedringsforslag først er vedtaget i en anden form, hvorefter ejerne kan sige, at de var i helt god tro, da de gik ind i de projekter, og en af grundene til, at de gik ind i dem, var, at de forventede den huslejeforhøjelse i deres lommer, når det engang var kommet så vidt. Det er rigtigt, at det konkrete problem med, om huslejeforhøjelserne skal gå i private lommer eller skal gå i en byforbedringsfond, først dukker op om temmelig mange år. Men der ligger en anden situation, er jeg overbevist om, for juristerne i justitsministeriet, når de skal bedømme, hvordan dette forhold sig til ekspropriationsbestemmelsen, alt efter om det var en forudsætning fra starten, eller om det er noget, ministeren går hen og strammer op undervejs. Jeg tør vove den profeti, at ministeren får sværere ved at gøre det bagefter, fordi der skabes en vis berettiget forventning, når ministeren først har fået lovgivningen vedtaget og er begyndt at uddele rentesikring osv. efter en lovgivning, der giver ejerne en helt konkret forventning om, at de får noget ud af det i den sidste ende.

Boligministeren (Erling Olsen):

Ja, det vil nok blive vanskeligere efter næste valg, som hr. Wilhelm siger, og når vi så skal have det prøvet ved højesteret, så er hr. Asbjørn formentlig blevet højesteretsdommer. Lad os sige, hr. Wilhelms argument er rigtigt. Det, der for os har spillet en rolle, er, at vi ikke vil have hele byfornyelsesdebatten op igen. Det tror jeg ikke der kommer noget ud af. Jeg tror, det er bedre at skubbe det. Det, vi drøfter, er, hvad der skal ske om 15–20 år, når de lån er tilbagebetalt. Det kan vi komme med forslag om efter næste valg, og hvis det så bliver skubbet, fordi det er ekspropriation, så bliver det skubbet maksimalt

4 år, og så er der alligevel god tid, til de 15 år er gået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketings beslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg forslår, at forslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber.
(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 8/10 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Majken Hessner (S):

Ved boligforliget i juni 1979 blev der i forbindelse med lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber indført nye regler for beregningen af maksimalpriser for andelsboliger, og det blev samtidig vedtaget, at boligministeren skulle nedsætte én arbejdsgruppe, der vurderede reglerne for overdragelse af bestående andelsforeninger, og én arbejdsgruppe, der skulle komme med forslag til, i hvilket omfang og efter hvilke finansieringsregler der kunne etableres andelsboliger i nybyggeriet. Arbejdsgrupperne har afsluttet deres arbejde i henholdsvis juli og februar i år, og det er arbejdet i disse udvalg, der nu danner grundlag for denne lovrevisión.

Socialdemokratiet har altid arbejdet for at skabe gode og prismæssigt rimelige boliger, hvor beboerne selv har den størst mulige medbestemmelse. At vi er modstandere af spekulationsgevinster netop i boligsektoren er lige så klart. Vi ønsker at sikre, at folk, der køber andele, betaler det, de skal, men